Инв № 307

ЛИТЕРАТУРЕН ИНСТИТУТ
Ф. № 1
ИНВ. № 42

На 16. авг. м. г. бях изпратен по цял ден по работа в колата на ..... Бедо, едвам привечер се прибрахме, заедно с спътниците си в малкото селце Биневи дере, за да пренощуваме. Кметът, бас Лозан, който ни спиваше цял ден, каза че е сбрал хаберджии да ни приготвят за нощуване в къщата на Дядо Найден, в едното село, като тази къща вече се е опразнила. Стъмваше вече, и всички куреня бе подгонен на вечерно от моята досада, заради що ще прекарам да нощувам.

Спомняме.

Къщата на Дядо Найдена е като всяка селска къща, та заради нея да описвам. Тя прилича селска, и двора ѝ свинско селски, и огнище, и капаците прозорци, и одъртено, и черно, приготвени за посрещане и завиване и просмукана с мирис на вътрешен хан стенка, и замирисана гадова смрад, на която дим е бил изпълнил онзи в фасадата на твърдо, и кисело, по-кисло отколкото сметана, остарялъ от варения преди деня кисломляк, --- всичко си беше пъка, колко в всяка селска къща, — пъка, колко си го дали господ.

„Е, ето сега, господине, пъка ще заповядаш", каза Дядо Найдена и ме въведе в една стаичка. „На да пренощуваш, господине, ето, нали го виждаш, що е рекъл ОНЗ, да го речеш, това е дал бог. Нали сме си, що го [illegible], хора като говеди, та па ако сме си, знаеш, простъци"...

Вътре в стаичката и едни дъска сметна, доволно изсушени, като че искаше да ме задушат. Мене ми се сбра, [illegible] като че пъка съ правили някакви химически опити с асофетида, Сапурен водород, Изгнилен сулфид — и други такъв подобни благоухания, които ..... по да оставим обонянието и да пренесем взор вперен върху другите ~~вещи~~ очи гледаха.

Двете стени, които съставяхме едни от двете на стаичката, бяха оцветени с няколко хаджийски икони, които, както ученик по-нататък Дядо Найдена ни бяхме доказали от Свята гора, когато бяхме в младо години отде, заедно с една група от 68 поклонници, бенчета „биневи", предварителни от бае Христо Арнаудина, по тези икони се виждахме, както свещите лицата, тъй стъкло и сребрени — и чудесията на многото свещи. На една страна виждаше се едни свещи как го ръсят с пресвети преди сладкото, като едной буков пъб; на-сапсалъ-как прибиваха Свято Стефана ст. Канаде; от другата страна, варуг се простираше над столовете и огнета 7 год. и т. н. и т. н. до иконата на Св. Богородица Троеручица. Беше образа на арнаутския Св. Георги, обитаван в фасадата си, с кабуре и дишане на коня и с червени тодуци върху заострения шлем. Отъ другата страна стареца Лоти бяха едно магаре натоварено с стомана да полива едни изорвал кръвник, за покалване на едни пъдрък пръст, а пъкъ Дявола, надиграл | Господа и пъе ми сметна пъе-

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКА ЛИТЕРАТУРА